

Uit het archief

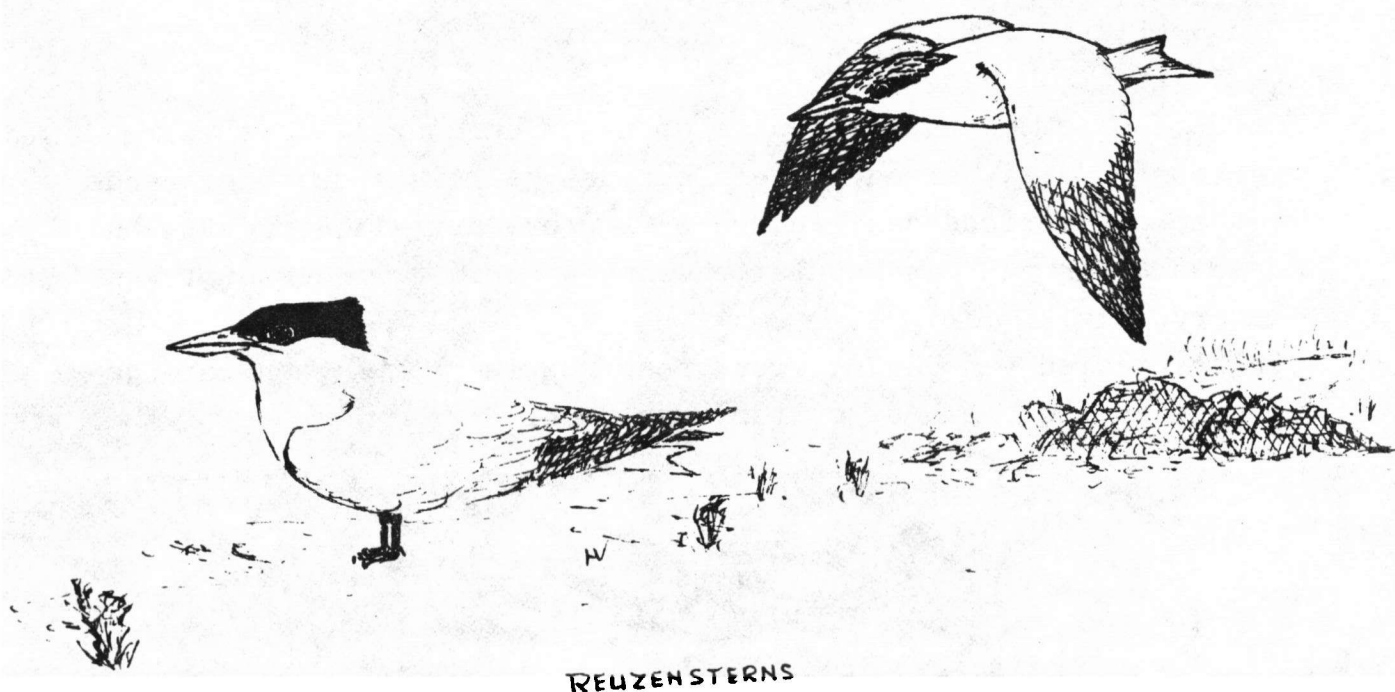
Reuzensterms nu regelmatige doortrekker.

Tot 1950 waren van de Reuzensterms slechts 12 waarnemingen in ons land bekend. De laatste jaren is deze soort echter in Nederland een regelmatige doortrekker. Dit blijkt uit een artikel van Trinus Haitjema in Limosa (1982/ nr 2). Hij beschrijft het voorkomen van de Reuzensterm op de zandplaat de Steile Bank in het IJsselmeer voor de kust van Gaasterland in de periode 1977-1981. In die jaren liep het maximum aantal daar uiteen van 11 tot 20.

Doorgaans arriveren de eerste Reuzensterms in de laatste week van juli. Tot eind augustus worden bijna alleen adulte exemplaren gezien, vanaf eind augustus vooral oudervogels met jongen. In de tweede helft van september trekken de Reuzensterms door naar het zuiden.

Haitjema zou graag meer gegevens over het voorkomen van de Reuzensterm willen hebben en vraagt om ongepubliceerde waarnemingen (adres: Grovestinstraat 2, 8273 AE Koudum).

J.K.

REUZENSTERNEN

Nederland heeft nog ruim zestig belangrijke water-
rijke vogelgebieden.

In ons land bevinden zich 62 gebieden die van grote betekenis zijn voor het behoud van watervogels. Niet minder dan 52 ervan kunnen worden aangemerkt als "Wetland of international importance" voor pleisterende watervogels. Dit schrijft Eduard R. Osieck in het blad "Limosa (1982 nr.2).

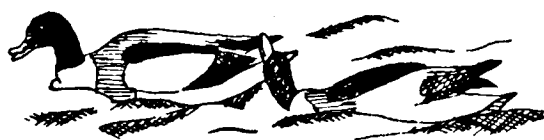
Osieck verzamelde gegevens over de waterrijke vogelgebieden in ons land voor de European Community (EEG) Working Group van de International Council of Bird Preservation. Dit gebeurde in het kader van artikel 4 van de Richtlijn van de Europese Gemeenschap. (dit artikel gaat over de instandhouding van biotopen in Europa voor het voortbestaan van het aantal soorten broed- en trekvogels). In het artikel in Limosa somt Osieck de 62 waterrijke vogelgebieden en de er voorkomende "belangrijkste" broedvogels op. Het gaat onder meer om 15 soorten broedvogels, waarvan in Nederland de volgende aantallen voorkomen (Atlas van Nederlandse broedvogels):

Aalscholver	3400	Grote Stern	7450
Roerdomp	500	Visdief	12500
Purperreiger	800	Noordse Stern	1350
Lepelaar	220	Dwergstern	350
Bruine Kiekendief	800	Zwarte Stern	2000
Blauwe Kiekendief	100	Velduil	150
Grauwe Kiekendief	30	Blauwborst	900
Kluut	4600		

Eerder genoemde 52 gebieden voldoen aan de zgn. 1% norm voor 44 soorten pleisterende vogels, dwz. dat jaarlijks daar gedurende een zekere periode van langere of kortere duur 1% vertoeft van de aantallen van een populatie van een soort of ondersoort van watervogels.

In het gebied van de Vogelwerkgroep Haarlem komen geen watergebieden voor die aan de criteria voldoen.

J.K.

baltsende bergeenden

Actief beheer kan achteruitgang van weide-
vogels vertragen.

Een actief weidevogelbeheer kan belangrijk bijdragen tot de bescherming van weidevogels in ons land. Maar voor het behoud op lange termijn van een aantal soorten weidevogels in ons land, buiten de reservaten, zal een ander landbouwbeleid nodig zijn. Dit schrijft de bioloog Aad van Paassen in het blad "Natuur en Milieu" (juni 1982). Van zijn hand verscheen onlangs bij het Rijksinstituut voor Natuurbeheer (RIN) het rapport "De invloed van graslandbeheer, in het bijzonder maaien, op de vogel- en zoogdierfauna in Friese weidegebieden."

Onder een actief weidevogelbeheer verstaat van Paassen het beheer in normaal, dus intensief gebruikte weidegebieden, zonder beperkingen voor de boer, maar wel met nestbeschermende maatregelen. Zulke maatregelen zijn naast oplettendheid van de maaier, het plaatsen van merkstokken bij of nestbeschermers (simpele constructies van betonijzer) over nesten, het daags tevoren verontrusten van het te maaien perceel, het van binnen naar buiten maaien, of het maaien met een zgn. wildredder, een balk met kettingen die voor de maaimachine uitsleept. Oplettendheid, merkstokken en nestbeschermers leveren voor de bescherming van de vogels het beste resultaat.

Gedurende twee jaar onderzoek in Friesland bleek gemiddeld 30 à 35% van eieren van weidevogels in het broedseizoen verloren te gaan. De helft hiervan werd echter opgegeten door kraaien, eksters, wezels, bunzingen en hermelijnen.

Van Paassen verwacht dat na de watersnip en de kemphaan ook de grutto en de tureluur op de duur uit de intensief beweide gebieden zullen verdwijnen, tenzij een afremming van de voortgaande intensivering van de landbouw tot stand komt.

J.K.

grutto